האריה הגדול והעכבר הקטן

היה פעם עכבר שיצא לדרך לחנות הגבינה.
בדרך הוא עלה על גבעה ופתאום הרגיש שהגבעה נעה תחתיו.
"אוי" צעק "רעידת אדמה!"
אך זו לא הייתה רעידת אדמה. זאת לא הייתה גם גבעה אלא גבו של אריה גדול.

האריה קפץ ותפש את העכבר בזנבו. "ממם.."
אמר "קטן אבל בוודאי טעים. אני חושב
שאוכל אותו עוד לפני ארוחת הצהריים."
אבל העכבר לא רצה שאריה יאכל אותו. הוא
התכונן לחגיגת גבינה גדולה הלילה ומאוד
רצה להשתתף בה.
לכן, טרם האריה הכניס אותו ללוע הוא אמר:
"אנא, אל תאכל אותי. עזוב אותי ואולי אוכל
לעזור לך
פעם!"

כשהאריה שמע זאת הוא עצר ופרץ בצחוק גדול. זה היה הדבר המשעשע ביותר ששמע אי-פעם.
"מה? עכברון קטן שכמותך? תעזור לאריה גדול כמוני? זה מצחיק מאוד."
הוא צחק כל כך שהבטן התחילה לכאוב לו. "איזה בדיחה מצוינת!"
אבל אחרי שנרגע, אמר לעכבר הקטן: "טוב, אם אתה לחצן כזה אתן לך ללכת.
אבל שלא תעלה יותר אף פעם על הגב שלי!"

יום אחד האריה הגדול עבר ביער עד בדרך למסיבה של חברים, כשפתאום משהו הרים אותו באוויר, והוא נתלה על עץ.
זו הייתה רשת של ציידי אריות, והוא נתפס בה!
"עזרו!" צעק "עזרו! שמישהו יעזור לי!"

בדיוק העכברון הזדמן בסביבה ושמע את הצעקות.
"מישהו בצרה" אמר לעצמו ורץ מהר לכוון הקול. הוא הביט למעלה וראה..
"הי, זה אתה? אתה האריה שלא אכל אותי?"
האריה הגדול היה אמנם בצרה, אך הוא הכיר את העכבר. "כן, זה אני" אמר בכעס "מהר. עכשיו תוכל אולי לעזור לי. רוץ והביא עזרה!"

אך העכבר שמע כבר את צעדי הציידים המתקרבים.
"אין כבר זמן לך" אמר. הוא חשב רגע ואז החליט:
,אני יודע. אשחרר אותך בעצמי."
"מה? השתגעת?" קרא האריה "איך עכבר קטן כמותך יוכל להוציא אותי מהרשת הגדולה הזו?"

אך בזמן שהוא התלונן על גורלו העכבר רץ וטיפס על העץ והתחיל לכרסם את הרשת.
"כמעט גמרתי.." נשם כבדות תוך כדי כרסום. ופתאום החבלים נקרעו והאריה נפל מהרשת על הארץ!

האריה נעמד על רגליו ונתן שאגה חזקה
והציידים ברחו בפחד.
"רואה אתה" אמר העכבר "אמרתי שאולי אוכל
לעזור לך פעם!"
"איזה מזל שהחלטתי לא לאכול אותך" אמר
האריה "היה לך רעיון נהדר ועשית זאת מצוין."

ומאותו היום
האריה הגדול והעכבר הקטן היו לידידים
טובים. האריה אפילו הסכים שהעכבר יטייל
על גבו. במיוחד כשגירד לו הגב.